

ENSENYAR

A l'octubre vaig assistir al primer congrés de l'ensenyament de la llengua i literatura catalanes a Barcelona. S'hi expressà un fort malestar com a grup d'ensenyants. Es considerà necessari crear un observatori de l'ensenyament de la llengua catalana i es proposaren algunes mesures, per ara, molt difuses que incitaven a certes accions, "a fer bullir l'olla", com digué un dels ponents. La qüestió estel·lar fou la demanda de tres hores per al cursos de batxillerat (és el moment en què es pot fer un treball més profund), però també es parlà de la poca utilitat de certs llibres de text, de la programació repetitiva —cada any el mateix!— com una cosa demencial, i de la manera d'ensenyar la literatura. Hi hagueren intervencions molt interessants tant d'alguns professors com dels alumnes brillants d'un centre de secundària i també d'estudiants de lletres a les facultats de Barcelona. Resumit amb pressa: moltes de les activitats que fem a l'ESO no tenen cap sentit i utilitat per escriure i expressar-se. Cadascú ho interpretà segons la seua personalitat: per mi, que em complau el to pamfletari, com ja saben els meus lectors: m'ajuda a pensar, és molt clar que tenim un ensenyament del català poc evolucionat, encorsetat en els exercicis de gramàtica, simplificat i simplificador, allunyat de l'expressió escrita, academicista en el sentit d'allunyat de la vida, amb professors als quals el Departament no els demana el saber i el parer, amb una formació permanent poc complexa, amb poca auto-crítica —ho sento, sap greu, però és cert: no tot és responsabilitat del departament!—, amb la repetició mecànica d'esquemes mentals antics, cosa que ens porta a un ensenyament empantanegat que s'ha de renovar activament. En quins sentits? Aquesta és la discussió que no es va produir en aquell simpòsium: vaig veure un grup de professors molt avesats a llençar pilotes fora: la culpa sempre dels altres; també nosaltres hem consentit en certes coses que clamen al cel. M'agradaria suscitar-ne algunes amb el risc de ser parcial, injust, cosa que sol produir reaccions, no pas accions. Sé que hi ha professors que fan molt bé la seua feina i n'hi ha de ben formats, de conscients, de molt positius. S'ha de partir d'aquests exemples per rege-nerar aquest ensenyament.

**CONGRÉS
D'ENSENYAMENT
DE LA LLENGUA I
LITERATURA
CATALANES.
Lloc: IEC
(Barcelona)
Data: 14
d'octubre**